

Olv.: Ez 18,25-28 – Fil 2,1-11 – Mt 21,28-32

Példabeszéd az engedetlen testvérekről

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

***A keresztény közösségek életszabálya:
Egységre jutni szeretetben!***

Kedves Testvérek!

Nagyon fontos üzenet ez! A világ, amelyben élünk állandóan az egységre törekvésről beszél, valójában képtelen megvalósítani! Ez érthető is, hiszen egység vagy szeretetben jön létre, vagy sehogy!

Az elmúlt szombaton Berlinben voltam, ahol a magyarokat köszöntötték mintegy hálaképpen a 25 évvel ezelőtt történt határnyitás miatt. Minden politikus arról beszélt, hogy egység - és nincs egység Európában, nincs egység a világban, nem is lesz. Azért nem lesz, mert egy elkereszténytelenedett világban élünk. Majdnem illúzió ez az igény, persze igényként ez bennünk van!

A mai szentmisén imádkozzunk azért,
hogy a keresztények meg tudják mutatni a világnak,
mit jelent az, hogy egymást szeretik!

Ez által kívánatos legyen ezekhez a keresztény közösségekhez tartozni!

Ezt a szentmisét egy házasság évfordulóján ajánljuk fel. 40 évvel ezelőtt volt éppen ezen a napon ez a házasságkötés. Sajnos a feleség, az édesanya már nincs itt közöttünk. Férje olvassa fel a mai szentleckét. Ilyenkor az ember visszagondol arra, mit jelentett egymással egységben élni, mit jelentett egymással összetartozni! Nézzünk önmagunkba és tartsunk bűnbánatot!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Mindig az életünkről van szó, hiszen nem hiába születtünk! Isten azt akarja, - ez az isteni terv - hogy a mi életünk értelmes legyen, életünknek legyen gyümölcse. Amikor majd visszatekintünk, akkor mondhassuk: megérte, volt értelme. Ahhoz, hogy az ember valóban így tudjon gondolkodni önmagáról, emberi kapcsolataiban a másik emberről, ahhoz végzetesen kell élni! Szeretném, ha ezt a fogalmat magunkévá tennénk!

Végzetesen kell élni,

mert minden pillanat az utolsó!

Az előző pillanat már nincs, nincs fölötte hatalmunk,

a következő pillanat még nincs!

Végzetesen élni azt jelenti, hogy az ember fölfogja a jelen lehetőségét!

Jézus azt akarja, hogy az ember ennek megfelelően, tudatosan éljen!

Az ember tudatosan éljen, vagyis nem tömegemberként. A tömegember az a valaki, aki úgy cselekszik, mint a többiek, úgy cselekszik, hogy megfeleljen.

A felelősségteljes, tudatos ember az, akinek van belső szabadsága!

Belső szabadságával fölméri, mire is született!

Nagy szavakkal: törekvés az üdvösségre!

Üdvösség egy olyan mély teológiai fogalom,
amit ez az elkereszténytelenedett emberiség nem is ért.

***Az üdvösség az, amiről ma Pál apostol beszélt:
senki se keresse csak a maga javát, hanem a másét is! Erről szól minden!***

A felelősségteljes ember elveszíti önmagát!

Felelősségteljes ember az, aki felelős életet él! Felelős életet csak az ember tud élni, aki nem magának él, hanem képes arra, hogy elveszítse önmagát és a másikkal való kapcsolatában rádöbben arra, hogy ki is ő! Felelősek vagyunk önmagunkért és ez a felelősség azt jelenti, hogy nem görcsösen, önző módon gondolkodunk önmagunkról, az életről, hanem aki elveszíti életét!

Aki elajándékozza az életét, az megtalálja azt!

Példa erre István, ha visszagondol a 40 évvel ezelőtti évre, amikor házasságot kötöttek Edittel. Együtt ünnepeltünk, együtt örültünk, hogy két ember egymásra talált, eljutottak odáig, hogy egymásért akarnak élni! Felelősség az életért, a magam életéért, de felelősek vagyunk a másik ember életéért is!

***A másik ember életéért való felelősség azt jelenti,
hogy az ember elajándékozza az életét!
Nem csak a maga javát keresi, hanem a másét!***

Az egyén értékeivel másokat gazdagít!

A szentmise bevezetőjében mondtam, a keresztény közösség életszabálya: ***szeretetben egység!*** Nem egyszerű ezt megvalósítani ilyen világban, ahol a kultúrát - fájdalom, de talán mondhatom, - mintha kilúgoztuk volna és fölcseréltük a civilizációval. Csak egyről megfélemedezünk, hogy a civilizációnak alig van köze a kultúrához, mert mindig visszatérően, refrénszerűen az egyénről beszélnek, az egyén jogairól, lehetőségeiről, célkitűzéseiről. Mellékvágány! Ez individualizmus és neoliberális gondolkodás. Az egyén ilyen hangoztatásáról és hangsúlyozásáról van szó. Zsákutca!

Mindenki egyéniség, egyetlen, megismételhetetlen! Egyéni értékei vannak, adottságai, karizmái, talentumai. Olyan ez, mint egy gyönyörű mező, tavaszi, kora nyári virágokkal teli mező. Csodaszép! Sokkal többről van szó, amikor ezekből a virágokból csokrot kötnek, egy kézbe fogják, egységben, emberi mű révén látjuk őket. Az egyénnek megvannak az értékei, sőt Isten akarja,

de ezek az értékek akkor mutatkoznak meg valójában,
amikor az ember ezekkel másokat éltet,
amikor ezek az adottságai másokat gazdagítanak,
azzal, hogy csokorba kötjük őket,
azzal, hogy valakivel összetartozunk!

Nincs más utunk, nincs más lehetőségünk!

Az engedetlen testvérek

A mai vasárnap erről az emberi felelősségről szól. A szőlőskerttről szóló példázat, amit hallottunk, az Isten országának a szimbóluma. Isten azt akarja, hogy mi ebben a szőlőskertben tevékenykedjünk. Hív bennünket erre az életszemléletre! Hív bennünket erre az egységre való törekvésre a szeretetben! Ezt a történetet Máté evangélista írta. Máté a zsidókból megtért keresztényeknek írja az evangéliumát. Az első fiú a zsidóság, a második fiú a pogányság.

Az első fiú a zsidóság

A zsidóság azt gondolta, hogy ők a választott nép tagjai, ők megtartják a törvényt. Hogyan, mennyire, ez lelkiismereti kérdés. Könnyű azt mondani, hogy megtartom, ki tudja számon kérni? Megtartják a törvényt, övék az üdvösség.

A második fiú a pogányok

A pogányok nem ismerik a törvényt, nem ismerik az Istent. Amikor megismerik, akkor az üdvösség bűvkörében élik az életüket. Nagyon érdekes ez. A megtért emberek - mi is - sokszor fölének nőnek, mert ők tudják mit jelent, hogy kiszabadították őket egy mély gödörből, vagy börtönből és új életet élhetnek már nem maguknak, hanem másokkal közösségben.

A zsidóság tragédiája az volt, - annak a fiúnak a tragédiája – hogy azt hitték, a választottság, a néphez tartozás jelenti az üdvösséget. Nem is kell többet tenni. Vigyázat, nagy kísértés ez a mi esetünkben is azért, mert megkereszteltek bennünket. Hányszor találkozom idős emberekkel, akik valamit szeretnének mondani magukról, amikor egy pappal találkoznak, valami olyant, amit egy papnak kell mondani. Amikor ministráltam, nem tudom, hogy mit is jelentett. Valószínű azt, hogy gyerekkorában úgy, ahogy el-elment a templomba, aztán ezzel be is fejeződött minden. Nagyon vigyáznunk kell a helyes, krisztusi keresztény életszemléletre, hogy

ugyanaz a lelkiület legyen bennetek, ami Jézus Krisztusban volt!

Az is tanulság lehet számunkra, hogy Jézus Krisztust azért ölték meg a zsidók, mert azt a törvényt, amiről ők úgy gondolták, hogy üdvösségre vivő, azokon Jézus néha fölülemelkedett, amikor az ember konkrét gondjáról, bajáról volt szó. Ők ezt se tudták elfogadni, mert hogyan jön ehhez. A törvény fontosabb, mint a másik ember élete - szerintük.

Jézust megölték a zsidók, mert másképp gondolkodott,
mert Jézus úgy gondolta, hogy mindenki ember!
Az ember nem a szerint ember,
hogy zsidó, vagy nem zsidó, farizeus, vagy pogány!
Ember, akihez közünk van! Egymáshoz közünk van!

***Az első keresztény közösségek esetében azt mondták:
Nézzétek, hogy szeretik egymást és ezért kíváncsiak közéjük!***

Vigyázzunk, mert nagy kísértés a mi esetünkben, hogy megkereszteltek bennünket. Többről van szó, még annál is többről van szó, hogy tudjuk a Mi Atyánkot, meg az Üdvözlégyet. Annál is többről van szó, hogy eljövünk vasárnap a templomba, de egyre kevesebben!

Az ember az egymással való kapcsolatában bontakozik ki!

Miről van szó? Arról van szó, hogy egymásnak adósai vagyunk! Mit adhat az ember a másik embernek? Felelősségtudattal csak önmagát! Ahogy önmagát adja az ember, az a

cselekedeteiben mutatkozik meg. Az a rengeteg emberi tragédia, emberi kapcsolatok tragédiája! Szinte minden emberi kapcsolat zátonyra fut. Miért? Azért, mert az embereknek nincs Istene, nincs Krisztusa! A keresztény értékek nincsenek jelen az egyéni életünkben. Nem bírjuk ki egymást, isteni hit nélkül lehetetlen. Kibírhatatlan az egyik ember a másik számára, ha nincs tudatos hitre, Istenre hangoltsága. Azért, mert különbözök vagyunk, mint réten a virág. Mondják, nyíljon minden virág. Nyíljon! Szép!

De az érték akkor jelenik meg, amikor az emberek
az egymással való kapcsolatukban kibontakoznak!
Különben nincs kibontakozás!
Különben megmaradunk magunknak!

A II. Vatikáni Zsinat meghirdeti a megújulást!

Mit mondott a zsinat? Alkalmazkodni kell a világhoz nekünk keresztényeknek! Hogy akarjuk őket szeretetünkbe bevonni, ha nem indulunk el a világ felé, azok felé az emberek felé, akiknek nincs Istenük? Erre a megkeresztelték közül nagyon sokan: a világnak kell megváltoznia. A világ igazodjon az Isten tanításához. A világ fogadja el az evangéliumot. Igen, de hogyan? Ki mondja el az embereknek Isten tanítását? Ki mutatja meg nekik a Szentírás üzenetét? Ma a Szentírás vasárnapja van!

***A keresztények mondják el Isten tanítását az embereknek,
akik valóban a szeretetben egységre törekednek,
elsősorban egymással, de minden emberrel!***

Végzetesen kell élni!

A pillanat a lehetőségünk! Mit jelent ez? Ezt tudja István, akinek megszakadt a kapcsolata feleségével, legalábbis fizikailag, lelkileg remélem nem! Vagy aki felolvasta vele együtt a Szentírást, Bernadett, az ő férjét is eltemettük, pedig együtt indultunk velük is. Együtt terveztük az életet, de ma így van. Mire tud hivatkozni mindkét ember? Egyre, hogy addig, amíg idő volt, akkor mit jelentettek egymásnak! Ez a lehetőségünk! Ez az üdvösség!

***Az üdvösség az, hogy Isten egymásra bíz bennünket!
Ha ezt elfogadjuk, akkor Istenhez tartozunk és Istenhez tartozni az üdvösség!***

Örüljünk a kereszténységünknek! Örüljünk annak, hogy van hitünk! Minket hív az Atya, hogy menjünk a szőlőbe! Jézus tanítása vezesse lépteinket, gondolatainkat, szavainkat, az egymással való kapcsolatunkat, vagyis

ugyanaz a lelkiület legyen bennünk, amely Jézus Krisztusban!
+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Az áldással befejeződik a szentmise. Kérjük Isten segítségét, hogy ez az áldás erősítsen, bátorítson bennünket abban, hogy megvalljuk hitünket az emberekkel való kapcsolatainkban. Nem biztos, hogy erről beszélni kell, de nem szabad elmulasztani egyetlen egy alkalmat sem akkor, amikor jól tehetünk! Higgyék el ez elég, ez valóban olyan, mint a kovász. A világ nem fog megváltozni. Vagy egységre jut, vagy elpusztul. Ma mindenki egységről beszél, közben az egyének jogairól szónokolnak. Az egyének vagy egységre jutnak

e
g
y
m
á
s
s
a